

Núm. de Protocol: 93-036

S E N T E N C I A   N U M .   9 4 - 0 8

PARTS:

Apel.lant: Sr. J.C.T.

Representant: Sra. E.C.C.

Advocat: Sr. F.G.E.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Sr. D.A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Bernard PLAGNET

Magistrats: Lluís Saura Lluvià
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 14 d'abril de 1994.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número 93-036.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El Jutjat Administratiu i Fiscal, en la sentència número 93-42, de 16 de setembre de 1993, va desestimar la demanda presentada pel Sr. J.C.T. contra la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 3 de febrer de 1992, per la qual se li atorgava una pensió d'invalidesa malaltia del grup II.

2.- Contra aquesta sentència, el demandant va presentar recurs d'apel·lació el 4 d'octubre de 1993, demanant la revocació de la sentència i de la resolució administrativa de la CASS i el reconeixement d'una pensió equivalent al 75% del salari mitjà percebut en el curs de l'any 1989, per entendre que el grau d'invalidesa que li correspon és el III i no el II i per considerar que deriva d'un accident de treball i no de malaltia.

3.- Per diligència de la Secretaria del Tribunal Administratiu i Fiscal de 4 d'octubre de 1993 es va donar trasllat de l'escrit d'apel·lació a la CASS, que el va contestar el 22 d'octubre, oposant-se a les pretensions de la part apel·lant i demanant la confirmació de la sentència.

4.- La vista oral tingué lloc el 28 de març de 1994 i les parts van fer les manifestacions que van considerar més adients per a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La resolució de la CASS que la sentència del Jutjat confirma i que és objecte d'aquesta apel·lació, atorga al treballador una pensió d'invalidesa malaltia del grup II, però l'apel·lant considera que l'estat patològic actual té l'origen en un accident de treball, les seqüeles del qual el situen entre els invàlids del grup III.

En relació a l'origen de la malaltia invalidant del Sr. J.C.T., tots els informes mèdics que formen part de l'expedient de la CASS i els peritatges practicats durant el procediment jurisdiccional expressen amb claredat que el

treballador pateix una malaltia osteodegenerativa (Centre d'Assistència Primària de la Seu d'Urgell i informe del Dr. J.P., als folis 18 i 19) artrosi radicular (Dra. N.R., de la CASS, al foli 37) osteoporosi i artropatia difusa del raquis (informe del Dr. H., de la CASS, al foli 44, que també menciona una insuficiència respiratòria) i, finalment, els Drs. Ha. i G., en el dictamen que emeten a petició del Jutjat (fol. 51) diuen que el Sr. J.C.T. presenta una malaltia osteodegenerativa de la columna vertebral.

Les malalties òssies degeneratives són patologies lligades al desgast o l'envelliment del sistema ossi i, per tant, poden ser constitutives d'una invalidesa malaltia, en el sentit que la defineix l'article 28 del Reglament Tècnic, quan d'elles en resulta una notable disminució de la capacitat de guany.

Pel contrari, la invalidesa per accident de treball es defineix en l'article 30 del Reglament Tècnic com "aquella que resulta d'allò que ataqüi la integritat corporal de l'assegurat". En el present cas, en cap moment s'ha dit de quina forma es va produir el fet qualificable d'accident ni tampoc quines lesions físiques va sofrir l'assegurat en el suposat accident. Tenint en compte l'absència de particularitats tan significatives i el caràcter de la patologia de l'assegurat, la minva de la seva capacitat de guany prové clarament de malaltia i no d'accident laboral.

Tercer.- Diu l'apel·lant, en les dues instàncies, que la CASS va reconèixer implícitament l'accident de treball perquè li va estar pagant el 75% del salari mitjà des de la baixa fins a l'atorgament de la pensió, però no queda demostrat que això fos així, i en qualsevol cas, les prestacions de salari a que es refereix l'article 15 del Reglament Tècnic per l'accident de treball es paguen en les mateixes condicions que per la invalidesa malaltia (article 11) amb la diferència que en el primer cas es meriten des del primer dia de l'atur.

Quart.- A la intensitat invalidant de la patologia que sofreix l'assegurat ja ens hi hem referit abans, però cal afegir ara que l'efecte que li produeix la malaltia òssia consisteix en radiculàlgies a les extremitats inferiors que, com es desprèn dels dictàmens mèdics citats, li poden dificultar certs actes importants de la vida, com aixecar-se del llit o cordar-se les sabates, però això no significa que precisi de l'assistència constant d'una tercera persona pels actes quotidians de la seva cura personal, per la qual cosa és

ajustada al dret la resolució que li va reconèixer una invalidesa malaltia del grup II.

Cinquè.- Finalment, pel que fa a si el que correspon a l'apel.lant és una pensió de malaltia o una de vellesa, cal tenir en compte que quan li va ser reconeguda la pensió, el Sr. J.C.T. tenia més de seixanta cinc anys i per això no li era aplicable l'article 4 del Reglament d'aplicació número 18 (aplicable als que ja gaudien d'una pensió d'invalidesa malaltia abans de complir seixanta anys) sinó que li era aplicable l'article 5 per raó de l'edat que tenia quan se li va reconèixer la pensió. Aquest precepte diu que la pensió d'invalidesa serà equivalent a la pensió de vellesa a la que tingui dret l'assegurat, calculada en la forma que estableixen els articles 37 i 41 del Reglament Tècnic, i això és el que va fer la CASS, de manera ajustada al Dret.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Desestimar el recurs d'apel.lació interposat per la representació processal del Sr. J.C.T. contra la sentència número 93-42, de 16 de setembre de 1993, dictada pel Jutjat Administratiu i Fiscal, que es confirma íntegrament.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors CERVOS PIFARRE